

இலங்கையின் இந்து சமுத்திர வர்த்தகமும்

(கி. மு. 2ம் நூ. - கி. பி. 13ம் நூ. வரை)

ச. சத்தியநாராயணன்

சென்னை
 இலங்கைப் பன்னாட்டு அமைதி
 அறங்காவலர் சங்கம்

இலங்கை ஒரு தீவு நாடு பரந்தளவிலான நீர்வரம்பினாலேயே இந்து சமுத்திரத்தில் மத்தியில் இந்திய உபகண்டத்திற்கு அண்மையில் அமைந்து காணப்படுவதால் வர்த்தக வரலாற்றில் தனிமையானதோர் இடத்தை அது பெற்றுள்ளது. அதன் காரணமாகக் கிழக்கேயுள்ள நாடுகளுக்கும், மேற்கேயுள்ள நாடுகளுக்கும் விடைவிலான கடல் வர்த்தகப் பாதைகள் சந்திக்கும் இடமாக இலங்கை முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. ஒரு புறத்திலே இத்தாயி, கிரேக்கம், சிவியா, அராபியா, மெய்து, எதியோப்பியா என்பனவும், மறுபுறத்திலே தென்செயிலியா என்பனவும் பிரதேசங்களினாலே தடைபெற்று வந்த கடல் வர்த்தகப் பாதைகள் சந்திக்கும் பிரதான நிலையாக இலங்கை காணப்படுகிறது. இந்த வகையிலே பெற்றிருந்த தென்நோக்கிலேயேயும் விலங்கை இந்து சமுத்திர வர்த்தக வரலாற்றிலே இலங்கை முக்கியமான இடத்தைப் பெற்று விளங்குகிறது.

இலங்கை வரலாறுகூடிய ஆதிவசத்திலிருந்தே வர்த்தகத்துடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. அதனுடைய பெருமளவு மாநிலமையப் பெற்றிருந்தது. இலங்கை வரலாற்றுக்கான ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட பிராண்டி ஆசிரியர் குடியேற்றமும், தென்இந்திய, வடஇந்தியப் பல்பாட்டரும் படர்ச்செய்தல் அக்காலத்தில் தடைபெற்ற வர்த்தகத்தின் விளைவுகளே. போலந்த ஐரோப்பியர்களின் ஆக்கிரமிப்பும், மகா யாத்தம், அர்த்த சாந்திரம், மலியோவிய போன்ற ஐரோப்பியர் ஆக்கிரமிப்புகளால் காணப்படுகின்ற குறிப்புகளிலிருந்து, ஆரம்பகாலத்திலே வர்த்தகம் தொடர்பாக இலங்கை முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தது என்பது தனக்கு புணரலும், பிற்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட ஐரோப்பியரின் வரலாறுகூட இந்த வர்த்தக தொடர்பினாலே கொண்டுள்ளது. இவ்வாறு தொடர்ச்சியான இலங்கை வரலாற்றிலே வர்த்தகத்தின் தாக்கம் தனக்கு தனிமையான அபதானிக்கலாம்.

இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் பற்றியபற்றிய எங்குக் கிடைக்கும் ஐரோப்பியர்களின் போதுமான இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்து நோக்கலாம். இலங்கையின் ஆதாரங்களில், தென்னாபிரிக்கா தனித்த வெளிநாட்டுக் குறிப்புகள் என்றும், தென்னாபிரிக்கா இலங்கையின் ஐரோப்பியர்களின் என்றும் தொழிலியல் முயற்சிகள் என்றும், பிற தென்மேற்கு சிங்களம் என்றும் வகுத்து நோக்கலாம்.

இலக்கிய மூலங்கள் :

1. தென்னாசிய தனித்த வெளிநாட்டுக் குறிப்புகள் :

இக் குறிப்புகளே இத்து சமுத்திர வர்த்தகம் பற்றியும், அதில் இலக்கை கொண்டிருந்த பங்கு பற்றியும் அறிவுப் பெருமளவிற்குத் துணைபுரிகின்றன. இவை எழுத்துகளே வராயோ, பெரிப்புணை ஆசிரியர், தொழிலி, பிள்ளி, பிடுகொப்பியல், கொம்மல், பாசியல், தரிஷல் சாய், இத்திக், செளயு-சுவா என்போர் எழுதிய குறிப்புகள் மிக முக்கியமானவை. பொதுவாக இவற்றைக் கிரேக்க, மத்திய, அராபிய, சீன மூலாதாரங்கள் என்று குறிப்பிடலாம்.

2. தென்னாசிய இலக்கிய மூலநூல்கள் :

அறிவுடைய வராயாக எமக்குக் கிடைத்துள்ள கட்டுமொழி, பாளி, சிங்களம் முதலிய மொழிகளிலுள்ள சில நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றுள் பெளத்த நூல்கள் கதைகள், அத்த நூல்களும், நோக்கல், மதநூல்கள், மதநூல்கள் மகா, மயந்த, பாஷாநூக்க, ரஸவாநூலி, மாராயமாயணம், ராஜநூல்களே என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

தொல்கிளியல் மூலங்கள் :

1. சாணங்கள் :

மெரித்துவுக்கு முற்பட்ட நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த பிராமிக்குகைச் சாணங்களிலே வர்த்தகம் சம்பந்தமான குறிப்புகள் கருகின்றன. பிற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்தவைவாக இலக்கையின் பன் பாகங்களிலும் கிடைக்கும் சாணங்களும் எமக்கு வர்த்தகம் பற்றித் தகவல் தருகின்றன. இவற்றுள்பே தென்னிந்திய வணிகச் சாணங்கள் வெளியிடப்படவும், அவற்றுடன் தொடர்புடைய பிற சாணங்களும், முதலாம் மராத்திரமயாகுவின் தவினூஜைக் கண்டெட்டும் சிறப்பிடம்பெறுகின்றன.

2. பீர்தொல்சியற் சிணங்கள் :

இலக்கையின் பழைய துறைகளிலும், உள்நாட்டுப் பிரதேசங்களிலும் கிடைக்கும், வெளிநாட்டு நாணயங்கள், உடைத்த பொருட்கள், மட்பாண்ட ஓடுகள், சிறுமணிகள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. நாணயங்களிலே இந்திய, உரோம, அராபிய, சீன நாணயங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இலக்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் பற்றித் தெளிவாக அறிவதற்கு இத்து சமுத்திரப் பிரதேசத்தில் தடைபெற்ற வர்த்தகம் பற்றியறிதல் அவசியமாகின்றது. இத்து சமுத்திரத்தினே நிலைய வர்த்தகத் தொடர்புகளின் பல்வேறு கால கட்டங்களிலே இலக்கையின் மூலியத்துவம் கூடியும் குறைந்தும் காணப்படுகிறது. அத்தப் பின்னணியிலேதான் இலக்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் தன்மை அளவு பற்றி அறிய முடியும்.

நாம் எடுத்துக்கொண்ட கவனப்பகுதி வரையில் இத்து சமுத்திரத்தின் பரந்தளவான வர்த்தக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த நீண்டகாலப் பகுதியிலே மெரித்துவுக்கு முற்பட்ட முதலிகு நூற்றாண்டுகளிலிருந்து கிட்டத்தட்ட மெரித்துவுக்குப் பிற்பட்ட மூன்றாம் நூற்றாண்டுவரை கிரேக்க உரோமர்களின் வர்த்தக ஆதிக்கம் மேலமர்ந்திருந்தது. உரோமப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைவச் சிறுபாகப் பாரசீகர் ஆளும் நூற்றாண்டு வரையில் இப்பிரதேச வர்த்தகத்தினே முக்கிய வத்துவம் பெறுகின்றனர். இவர்களின் பின் பத்தாம் நூற்றாண்டு வரையில் அராபி வர் எழுச்சியைத் தொடர்ந்து இத்து சமுத்திர வர்த்தகம் பெருமளவு அவர்களாதிக்கத்தட்பட்டிருந்தது. பத்தாம் நூற்றாண்டிற்கும் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கும்

இடைப்பட்ட கால இந்து சமுத்திர வர்த்தகத்திலே பிரதேசவாசியாக அராபிய சோழ, ஸ்ரீஜயா ஆகியோர் ஆங்கும் பிரதேசத்தைச் சூழ நினை வந்தது. மேற் குறிப்பிட்ட காலவரையறைப் பின்வண்ணிலே இவர்களை வென்றாட்டு வர்த்தகம் பற்றிக் கூறும் பொருத்தமாகும்.

தென்னுலகவாசியாகும் உரோமநாட்டிக்குமான வர்த்தகத்தொடர்புகள் முதலாம் நூற்றாண்டின் தற்போதம் (Hippalus) என்ற மாலுமி பருவக்காற்றின் உபயோகத்தைக் கண்டுபிடித்ததின் மூலம் துரிதமடைந்தன. இவன் விளையாடும் பேரரசர் குளோடியஸின் (Claudius) காலத்தின் புதுக் கடைமார்ச்சுப்பாதை கண்டுபிடிக்கும் பட்டினம் இந்துசமுத்திர வர்த்தக வரலாற்றிலே பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதெனலாம். இக்கண்டுபிடிப்பாலே இப்பிரதேசங்களுக்கு இடைவிண்ண பிரயாணக்காலம் வேகலாகக் குறைக்கப்பட்டது. அத்துடன் ஆபிரிக்க, அராபியப் பிரதேசங்கட்கடாக, இந்துநதிகள்பிரதேசம், பாருக்கா (Barukka) மலாசர் கடல் கரைப் பிரதேசங்களுக்கு நேரடியானப் போக்கடியை வித்ததிக் உதவி புரிவதற்குத் தேவமேற் பருவக்காற்றின் உபயோகத்தையும் வெளிக்கொணர்ந்தது.

வித்தியுக்கும் பிற்பட்ட ஓதனிக் நூற்றாண்டுகளிலும் உரோமப் பேரரசின் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட அமைதிச் சூழ்நிலைக் இத்தியாவிற்கும் உரோம நாட்டிற்கு மிடையிலான வர்த்தகம் மிகவும் மூக்கேற்றியிருந்தது. பேரரசின் சமாதானமும் செல்வப் பெருக்கும் ஏற்பட்டபோது சீழைநிலைய வாசன்குப் போகுட்களும், ஆடம்பரப் போகுட்களும் மேற்கத்தைய உலகிக் ஆகிய பிராக்கி ஏற்பட்டது. இத்தக் பிராக்கி இத்தியாவிற்குச் செல்லும் வர்த்தக மார்ச்சுண்டான நடவடிக்கைகளை மேலும் வளக்குவிக்வலாற்றினார்.

இந்திய உபகண்டத்திற்கு அண்மையில் இவர்களை அமைத்திருக்கின்ற காரணத்தால், நெல்பாக இம்முதலாம் காலகட்டத்திலே தென்னித்தியாவுடன் பிரேக்க உரோமர் கொண்ட தொடர்புபற்றி இக்கு குறிப்பிட வேண்டும். இத்தொடர்புகள் பற்றியவியை எங்குக் கிடைக்கும் பிரதாட்டாசர் குறிப்புக்கள் பெரிப்புதல் என்ற ஹக், பின்னி எழுதிய இவர்க்குமார், தொம்பின் தூக்கள் என்பவராலும். இவை தரும் குறிப்புக்களிலிருந்து பிரேக்க, உரோமர், சேர, சோழ, பாண்டிய எனப் பட்ட ஒன்று இராச்சியங்களுடனும் வர்த்தகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருத்தனர் என்பது தெரிகின்றது. இவற்றுக் குறிப்பிட்ட கட்டத்திலே பிரேக்க உரோம வர்த்தகமானது பெருமளவிற்குத் தென்னித்திய மேற்குக் கரைத்துறைகள் மூலமாகிய நடைபெற்றது என அறிவிக்கும். இந்த நிலைக் இவர்களைவுடன் நேரடியான வர்த்தகத் தொடர்புகள் இருத்தன என்று ஒரு முடியலாதன்றது. பெரிப்புதல் கூறவதன்மய நாய் போகுட்கள் பிரேக்க உரோம வணிகர்களாகத் தென்னித்தியத் துறைமுகமே நோய்ப்பட்டன என்பதை அறிவிக்கும்.¹ வாயிண்டன் அவர் எழுதும் பிரேக்க உரோம வணிகர் போதுளைக இவர்களைவிக் உதயத்தி செல்வப்பட்ட போகுட்களை இவர்களுக்கு வராமலே இத்தியாவின் மேற்குக் கரைவிலிருத்த வர்த்தக நிலையங்களிலே மேற்றுக்கொள்வதோடு திரும்பி கண்டார்கள் என்கிறார்.² இவ்வாறு பார்க்கையில் இக்காலத்திலே இவர்களைவிக் தென்னித்தியாவுடனான வர்த்தகம் உரோமப் போரகடனான வர்த்தகத்தின் ஒரு பகுதியாகவே நடைபெற்ற வந்தது என்று கொள்ள முடியிறது.

வித்தியுக்கும் பிற்பட்ட இரண்டாம் நூற்றாண்டின் பின்னாகப் பிரேக்க உரோமர் இந்து சமுத்திர வர்த்தகத்திலே மிகவும் குறைத்தனடி பங்கையே பெறு

கின்றனர். உரோமப் பேரரசின் இதே காலப் பகுதியில் ஆசியக் கந்திரவியை ஏற்பட்டு அதன் செயல் செயல்படுத்தும் விழிப்பு மனப்போக்கு செயல்படுத்த தொடங்கியிருந்தது. தென்வந்தியாவிக்கட நான்காம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதி களப்பிரகு ஆட்சி காலமாக இருள் நூற்று காலப்பகுதியே. இத்தகைய கால காலமாக இப்பிரதேசங்களிலெல்லாம் இவ்வாறாக நடத்தப்பட்டிருந்த வந்தகம் தடைப்பட்டது எனக் கருதலாம். ஆனால் சிந்தித்துக் கொள்ள வேண்டும்—ஆனால் நூற்றாண்டுகள் காலப்பகுதியில் பாரதீச, அராபிய வந்தகங்கள் மூலம் இடத்தாகப் பெறுகின்றனர். உரோமப் பேரரசின் விழிப்புமையத் தொடர்ந்த மூலமும், தரவாளம், இத்தகைய நூற்றாண்டுகளில் எல்லாம் இத்தகைய வந்தகம் பற்றியறிவு போதிய ஆதாரங்கள் எங்கும் கிடைக்காமல் போகின்றன. மூலம் போலக் கிரேக்க வந்தகம் நூற்றாண்டுகள் இதுபற்றிக் குறிப்புகளாகக் கிடைக்கவில்லை. கிடைக்கும் அராபிய நூல்களிலும் ஒரு சில குறிப்புகளே காணப்படுகின்றன. பாரதீச இலக்கியம் மூலமாகவாகச் சமய சம்பந்தமான இலக்கியாதலாம் வந்தகம் சம்பந்தமான குறிப்புகள் இக்காலம் போகின்றன. இதனால் இத்தகைய வந்தகம் மேற்கில் தடைபெற்ற வந்தகத்தின் தன்மை, அளவு ஆகியவற்றை விளக்கப் போதிய ஆதாரங்கள் எங்கும் கிடைக்கவில்லை எனலாம். போதுபடக் கிடைக்கும் சில குறிப்புகளை அடிப்படையாக வைத்து மூலப்போலே தொடர்ந்தும் இத்தகைய வந்தகம் மேற்கில் காணப்படும் வந்தகம் போலவே காணப்படும் எனலாம். இதிலே கிரேக்க உரோமருக்கும் பற்றான மேற்காலிய இலக்கியம் பற்றி பெறுகின்றனர்.

தரவாளம் நூற்றாண்டுகளே ஏற்பட்ட உரோம நூற்றாண்டுகள் பாரதீசக் குடும்பமும். அதற்கப்பாற்றான பிழைத்திலும் காணப்படும் மூலமே பெறுகின்றன மேற்காலியப்பட்டது பற்றிக் குறிப்புகள். பாரதீசத்தின் ஆட்சிப்பெற்ற காலமே வந்தகம் பாரதீச மாநிலமே கட்டுவதில் மூலமே ஆகிய வந்தகம் என அறிவிக்கும். மூலமும் நூற்றாண்டுகள் இரண்டாம் காலம் காலமே மூலமே காலப்பகுதியில் பண்புகள் தரவாளமும், அதற்குள் தொடர்ந்து ஆற்றித் தரவாளமும் தாய்த்தகம் என்றும் பெறும். ஆனால் பாரதீச காலமே மூலம் வந்தகம் இத்தகைய வந்தகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பற்றி பெற்றிருக்கின்றனர் என இவற்றைக் கொண்டு போதுபட அதிலாகக். இதேபோலவே அராபிய காலமே தென்வந்தியாத்தின் பண்புகள் காணும் போதுபட போதுபட தரவாளம் அராபிய மாநிலமே மூலமே பெறும் காலமே செயல்படுத்தப் பெற்றவை மூலமே காலமே காலப்பகுதியில் குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. போதுபட அராபியமும் மூலமே இத்தகைய வந்தகம் வந்தகத்தில் மூலமும் நூற்றாண்டுகள் பிழைபடப் பற்றி கொள்முத்தகம் என்று கருதலாம். சில ஆதாரங்களிலும் மேற்கும் பார வந்தகம் பற்றி கிடைக்காமல் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. சிந்தித்துக் கொள்ள வேண்டும் இத்தகைய வந்தகம் ஆதாரமேற்பினை காணப்படும் குறிப்புகள் சில, இத்தகைய, மேற்காலிய, சிந்திய ஆகிய இடங்களில் கிடைக்காமல் வந்தகத் தொடர்ந்து இத்தகைய என்று அறிவிக்கின்றன. போதுபட மேற்காலிய வந்தகங்களே தெற்கு போகும் சிந்திய காலமே காலப்பகுதியில் வந்தகம் மூலமே மேற்காலிய வந்தகங்களே காண்கின்றன இடமும். ஆனால் மேற்காலிய, மேற்காலிய வந்தகம் எல்லாம், எத்தனாவும் தடைபெற்ற தெற்கு இடமே காண்கின்றன அறிவிக்கின்றன. ஆனால் ஆனால் நூற்றாண்டுகள் இதுபற்றிய பெருமளவிற்குத் தெளிவான அளவையுடைய ஆதாரங்களிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. அந்த அளவையையே இப்போது மார்க்கெட்டில் தரவே இலக்கிய ஒரு பண்டங்கள் காணப்படும் இடமாக, வந்தகம் பிழைத்ததில் நிலை

மாக அமைந்ததென்று பொதுப்படக்கூற முடியின்றது. அந் திருமயங்குத்தரன் ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலும் இருத்திருக்க வேண்டுமென்று பல வரலாற்றுசீர்தீவர் னம்பர் மர், இவ்வாறு இவர்க்கு பெற்ற நிலையை பிசென்கொப்பியஸ் (Procopius) எழுதிய நூலும்,² கோஸ்மஸ் (Cosmas Indicopleustes) எழுதிய நூலும்³ உறுதியாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இத்துசமூகத்திரத்தின் வர்த்தக வரலாற்றியே மிதித்துவுக்குப் பின்பட்ட நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம் நூற்றாண்டுகளிலே மிக முக்கியமான அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டன. முக்கிய நூற்றாண்டுகளில் வர்த்தகப் பரிவர்த்தனை மையமாகத் தென்னிந்தியத் துறைகள் பெற்ற நிலையமாதலி இம் முக்கியத்துவத்தை இவர்க்குத் துறைகள் பெறலாயின. அப்பொழுது துறைகளில் மகாதீர்த்தம் பெறுமளவில் இக்காலப் பகுதியில் மலம்படுத்தம்பட்டது என அறிவிக்கும். சீன வர்த்தகியான பாந்தியன் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் இவர்க்கு வர்த்தகப்போது ஒரு சீன வானவிகள் தலைநகரில் வழிபாடு செய்த கொங்குடிப்படைத் கண்டநாகக் குழிப்பீடுகிறார்.⁴ குவாய் யூன் (Kwai Yuen) என்பவர் தொகுத்த சீனத்தமிழ்ப்படைத்தமிழை காண்பாரும் மட்டியளில் நான்காம் நூற்றாண்டிற்கும் ஏழாம் நூற்றாண்டிற்குமிடையே சீனத்திற்கு இவர்க்கு விருந்து சேன்ற பொருத்த தரவிகளது பெலர்சன் காணப்படுகின்றன⁵ இவர்களது இந்த நீண்டதூரப் பிராணங்கள் இப்பிரதேசங்களுக்கிடையே நடமாடிய வர்த்தகக் கப்பல்கள் மூலமாகவே தடைபெற்றிருக்க வேண்டும்.

பிசென்கொப்பியஸின் நூலிலிருந்து எதிர்பார்ப்பினர்⁶ ஆளும், பாரசீகர்களும் இவர்க்கு இத்தீவர்கள் கொண்டுமரும் சீனப் பட்டுக்களை வாங்குகிறார்கள் என அறிவாக்கிவிடுகிறார்.⁷ இவர்க்கு பரிவர்த்தனை மையமாக விளங்கியது பத்திய முக்கிய தகவல் கொஸ்மஸின் நூலிலே காணப்படுகின்றது. இவரது கூற்றுப்படி சீன, இந்தியா, எதிர்பார்ப்பினர், பாரசீகம் ஆகிய நாடுகளின் கப்பல்கள் தமது மல்க்குகளை இவர்க்குக் கொண்டுவிட்டு அங்கிருந்து வேறு துறைகளுக்கு அனுப்பியதாகத் தெளிவிக்கிறது.⁸ அத்துடன் இந்த வர்த்தகத்திலே இவர்க்குமரும் மும்முரமாக ஒரு பட்டதரமையும் தங்கள் சொந்தக் கப்பல்களை இரு திசைகளுக்கும் அனுப்பி வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதாகவும் அறிவிக்கும், பொதுவாகப் பாரசீக அக்கைண்டி கப்பல்களும், இந்தியக் கப்பல்களும், சீனக் கப்பல்களும் தூரநெருக்கு நாட்டு வர்த்தகக் கப்பல்களும் இவர்க்குத் துறைவான மகாதீர்த்தத்திலே சந்தித்துக் கொண்டன. இக்காலப் பகுதியிலே தென்னிந்தியா கண்டிரின் ஆட்சியின்மீது இருத்தமை வாள்—இவர்க்கு தென்னிந்தியப் பண்டமெடுப்புக்களிலிருந்து விடுதலை பெற்றிருந்த மையால் இத்திலையை நீடித்திருந்தது. இந்த காலத்தைச் சேர்ந்த நமென் அறிஞர் தனது பிரவாகத்தின்மேலே இவர்க்குளின் சந்தைகள் எதிர்பார்ப்பிய, பாரசீக வணிகர்களின் திறைத்திருப்பதாகக் கென்சிப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.⁹ மேற்கூறப்பட்டவைகளிலிருந்து ஆறாம் நூற்றாண்டளவில் இவர்க்கு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வர்த்தக நிலையமாக விளங்கியிருந்தது என்று சொல்லலாம். அந்த நிலையில் இவர்க்குளின் மேற்குக் கிழக்கின் காணப்பட்ட மகாதீர்த்தம் இத்து சமூகத்திரக் கடல் வர்த்தகத்தின் ஒரு நடுநிலையமாகவும், வர்த்தகப் பரிவர்த்தனை நிலையமாகவும் உள்ளதமான ஓரிடத்தைப் பெற்றிருந்ததெனலாம்.

இத்தொடர்பின் விளைவாக ஐந்தாம், ஆறாம் நூற்றாண்டுகளில் இவர்க்குளின் துறைகளிலும், தலைநகரிலும் மேற்காசிய வர்த்தகர்களின் குடியேற்றங்கள் பெருமளவு தாழிக்கப்பட்டிருந்தன. சில இளத்தைச் சேர்ந்த நெம்பொரிய மிதித்தவ வர்த்தகர்கள் அந்நூற்றாண்டுகளிலே இவர்க்குளிலிருந்தனர் என்றும் அவர் சம

யத் தேவைகட்காக ஒரு தேவ்பீடாரியக் கிரீத்தவ பிஷ்ப்பாண்டவர் இவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார் என்றும், அதிலேயும்,¹⁰ கொங்கலின் இக்காலக்களை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலே அராநாபுரத்திலே ஒரு தேவ்பீடாரிய கிரீத்தவ பிஷ்ப்பாண்டவர் போதிக்கப்பட்ட கங்கலாந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.¹¹

கிரீத்துவுக்கும் பீதப்பட்ட ஐத்தாம், ஆறும் நூற்றுக்களுக்கிடையேயும் பண்டங்கள் மாறியும் பண்டங்களாகவே அருகப்பட்டன. ஏனெனில் மாறிகைக் கம்பல்களில் கொண்டு செல்லப்படும் பொருட்கள் அந்தாட்டுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டனவே, ஏழாம் நூற்றாண்டில் உதாரமோதி எனும் செனத்த பிக்கு இவர்களுக்கு உத்தமோது போ-தலி-லி (Po-tchi-li) என்ற துறைமுகத்தில் முடிபத்தைத்து மாறிகைக் கம்பல்கள் காணப்பட்டதாகவும் அவை கிளைவுயர்த்த கற்களைப் பெறுவ தற்காக வந்திருந்தன என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.¹² இந்த காலத்தைச் சேர்ந்த பிற ஆதாரங்களிடம் முப்பீட்டுப் பார்க்கையில் இவர் குறிப்பிடுகின்ற துறைமுகமாக மகா தீர்த்தமே இருக்கவேண்டும். ஐத்தாம் நூற்றுக்களும் ஆரம்பத்தில் இவர்களை வந்து சென்ற பாதலியனின் பிரவண ஐயில் இவர்களைக் குறைக்கவேயோர் எனப் பட்ட மேற்காலிய வர்த்தகர் மலர் தங்கியிருந்தது பற்றியும், இவர்களைத் துறைமுகிக்குத் தளவாதிக்குக் கப்பல் போக்குவரத்து வசதிகள் இருந்தது பற்றியும் அறிகிறோம்.¹³ ஐம்பதாம் நூற்றாண்டில் முன் இவர்களைவிடுத்த மாறிகை பற்றிய சிறந்த தகவல்களைச் சீன தூதரான ஹி-சோ (Hwi-Chao) (728) உறுதிபெற்ற.¹⁴ அதில் மாறிகை இவர்களைவுடன் வர்த்தகம் செய்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த இரண்டாம் காலகட்டப் பகுதியிலே இந்த சமூகத்திற்கு மெழுகும் பாசத்திலே தடைபெற்ற வர்த்தகம் பற்றி ஒத்திய இத்திய, சீன ஆதாரங்கள் மூலம் பொதுப்பட அறிய முடிவாகிறது. கிரீத்துவுக்கு முன்பட்ட நூற்றுக்களுக்கிடையே தேவ்னூயியா, தேவ்மெழக்காலியா இடைவினை வர்த்தகத் தொடர்புகள் ஆரம்பித்திருந்தன. இந்திய மாதுமிகை மெழுகுதோக்கிப் போல்கிளியாவுக் பூமி என்று வர்ணிக்கப்பட்ட கலிணியூரி என்ற பரத்த பிரதேசத்திற்குச் சென்ற வகுதல் பற்றிய குறிப்புகள் செனத்த ஐதகக் கதைகளிலே அடிக்கடி காணப்படுகின்றன. அப்படிவிருந்தபோதும் கிரீத்துவுக்கும் பீதப்பட்ட நூற்றுக்களுக்கிடையே விடுத்த தேவ்வுடன் இவ்வர்த்தகத் தன்மையற்றி அறிய முடிவாகிறது. கிரீத்துவுக்கும் பீதப்பட்ட இரண்டாம் நூற்றாண்டிலே தமீந்த தடைபடுத்த துறைமுக இவ்வர்த்தகத்தின் பங்கு பெறுதலை இவர்களால் சான்றுகள் மூலம் அறியலாம். இந்த ஆரம்பக் கட்டத்தில் இவர்களை அம்வளவு தூரம் இவ்வர்த்தகத்தின் பங்கு கொண்டதற்குச் சான்றிடுகிறேன். ஆனால் தாம்சாம் நூற்றுக்களும் பின்பாக இவர்களைவும் இத்தகைய வர்த்தகத்திலே பங்கு கொண்டது பற்றிச் சிறப்பாகச் சீன குரங்கள் மூலம் அறிய முடிவாகிறது. வழக்கமாக இக்கிரீத்துப் பாசத்து வர்த்தகத்தைத் தனிப்பட இந்திய மாதுமிகையே நடத்தியதாக இத்திய வரலாற்றுசிரீயர் கருதினர். ஆனால் அண்மைக்கால ஆராய்ச்சிகளின் விளைவாக இவ்வர்த்தகத்திலே தேவ்னூயிய வர்த்தகச் செய்தி பங்குபோன்று தேவ்மெழக்காலிய வர்த்தகமும் குறிப்பாக மகாய் இனத்தவர்களும் பங்கு கொண்டனர் என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. தேவ்மெழக்காலிய வர்த்தகர் தேவ்னூயியாவுடன் மட்டுமல்லாது மெழக்காலியின்க்கல் கலவையான சென்றிருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையையும் ஆராய்ச்சியாளர் மத்தியிலே இருக்கின்றது.¹⁵ அதனால் ஆரம்ப கட்டத்தில் இத்தியமும், தேவ்மெழக்காலிய வர்த்தகமும் இத்தசமூகத்திற்குள் மெழுகும்பாக வர்த்தகத்தை நடத்தினர் என்பதே பொருத்தமாகும்.

இத்தசமூகத்திற் வர்த்தக வரலாற்றின் மூலமும் கட்டமகான கிரீத்துவுக்கும் பீதப்பட்ட ஆறும் நூற்றுக்களும் பத்தாம் நூற்றுக்களும் இடைப்பட்ட காலத்

நீதி அரசியல் மேலாதிக்கம் பெறுகின்றனர். ஆறாம் நூற்றாண்டின் பின்பாக இம் வரத்தில் ஈழநிலின் விளைவாக அரசியல் இனம் நிகரென்று வலுப்பெற்ற இனமாக மாறப் பட்டவென்று துணரவில்லை. வேறு இனத்தவர் பெற்ற இடத்தை அரசியல் பெற்றனர். அதன் விளைவாக இதுவரை வர்த்தகத் துறையிலே மாறியல் வலித்துவந்த ஓக்கியமாள இடத்தை அரசியல் பெறுவானில் பறித்தல் கொண்டனர். இடமும் ஆறாம் நூற்றாண்டிற்கும், பத்தாம், பதினொன்றாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மேற்காசியா, இயங்கைநிலையே அரசியல் வர்த்தக உறவுகள் உருவாக ஏற்பட்டு அரசுக் குடியேற்றங்களும் காரியோரத்துறைகளிலே ஏற்பட்டன என்பன.

இதே காலப்பகுதியில் இந்துமூத்திரத்தின் கிழக்குப்பாக வர்த்தகம் பற்றிச் சீன ஆதாரங்கள் தகவல் தருகின்றன.¹² இதுவரை இந்நிலை, தென்மேற்காசிய வர்த்தகமும் நடத்திவந்த வர்த்தகத்துடன் சீனர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவளவு பங்கு பெறுகின்றனர். அவ்வாறு பங்கு பெறத் தொடங்கியவர்கள் பத்தாம், பதினொன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் தென்னாசியாவுக்கு வந்து சென்றனர். இவ்வாறு இயங்கையில் இரு பக்கத்திலும் தடைபெற்றுவந்த மிக ஓக்கியத்துணம் வாய்ந்த சர்வதேசக்கடல் வர்த்தகம்பற்றி வளக்கு ஒரு புறத்தில் மேலாதிக்கம், மேற்காசிய ஆதாரங்களும் மற்ற புறத்தில் சீன ஆதாரங்களும் கிடைக்க, தென்னாசிய ஆதாரங்கள் போதியளவில் இடபற்றிச் குறிப்பிடாதவர்கள். இதனால் இவ்வர்த்தகத் தன்மையைத் திட்டமா¹³ அறிய முடியாதவளவு. பொதுவாக நோக்குமிடத்து இவ்வர்த்தகம் உச்சம் கட்ட மடைந்த காலத்தில், சிறப்பாக ஓக்கியமும் நூற்றாண்டிற்கும் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், ஓக்கியவாழ் பிரதேசத்திலும் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த ஓக்கியவாழ் இடமும் இவ் வர்த்தகத்தைத் தமக்குச் சாதகமாக மாற்றுவதற்குப் பெரிதும் போய்விட்டிருச் சீன சந்தர்ப்பங்களிலே யொராமட்டங்கட நடத்தின என்பன. அப்படியாக மேற்கே அரசியல், நடுவில் தென்னிந்தியர், கிழக்கே மலாய் இனத்தவர் இவ் இந்துமூத்திர வர்த்தகத்திலே ஆதிக்கம் பெற்ற இனத்தவராக ஓக்கியமும் நூற்றாண்டின் பின்னர் காலப்படுகின்றனர். இவர்கையானது ஓக்கியமும், பத்தாம் நூற்றாண்டின் காலவளவு இடில் ஓக்கியமாள பங்கு வலித்துப் பின் அக்கிடத்தை நழுத்திருக்க வேண்டும்.

இந்துமூத்திர வர்த்தக வளர்ச்சி வரலாற்றிலே பதினொன்றாம் நூற்றாண்டு ஒரு ஓக்கியமாள கட்டமாகும். அந்நூற்றாண்டில் இவ்வர்த்தகத்தைக் கட்டுப்படுத்த அரசியல் பெறுவானில் ஓக்கியத்து இயங்கைநிலையாக தென்மேற்காசியாவை செல்வத்தொடங்கினர் என அறிவிக்கும். அநேகமளம் தென்னாசியாவில் தென்னிந்திய வல்வரளவு போழ்அரசு ஈழநிலை பெற்றுக் கடல் கடந்த பிரதேசங்களில் தன்னுட்கத்தை பரப்புகின்ற என்பன. அநேகநேரத்தில்தான் கிழக்கில், தென்மேற்காசியாவில் மலாய் வல்வரளவு ஈழநிலை ஈழநிலை பெற்றுத் தன்னுட்கத்தைக் கடல் கடந்த இடங்களில் பரப்பவும் இந்நிலை, சீன இடைவினை வர்த்தகத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் ஓக்கியத்து.

இதுநிக் கட்டமான பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கும் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இரு இந்துமூத்திர வல்வரளவு இப்பிரதேசத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தன. சிறித்துவுக்கு பிற்பட்ட ஓக்கியமும் நூற்றாண்டுக்கும் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தென்னிந்திய வெளிநாட்டு வர்த்தகம் ஒரு உச்சமான கட்டத்தை அடைந்ததென்பன. இக்காலப் பகுதியில் வல்வரளவு வாய்ந்த கடல் கடந்த பேரரசொன்றைச் சோழர் அமைத்திருந்ததாம்

அது சொடுத்த பாதுகாப்பைப் பயன்படுத்தித் தென்வித்திய வணிகக் கணக்கை உட்கட்டத் தவிர்த்ததற்கும் குறிப்பாகத் தென்மேற்காசியாவுடனும் ஓரளவிக்குத் தென்னாசியாவுடனும் துரிதமான வர்த்தகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தின. இக் காலப்பகுதியில் அரவியாவுக்கும் வர்த்தகத்துக்கும் இடையிலிருந்து தொடர்பின் போடியாக அறிவதற்குச் சான்றுகள் இல்லாவிட்டாலும் இரண்டிற்குமிடையிலும் தெற்குவிய தொடர்புகள் இருந்தன என்பதை அங்கீகரிக்கும் வகையில் அவ்வகைகள் இடம்பெறுகின்றன. திட்டவாட்டமான சான்றிதழ்களாதாரத்தை இக்கால வர்த்தக வரலாறு படைக்குந்து வேறுபாடுகளுக்கு இடையிலே துணையாக அமைந்தது. ஆனால் சோழரின் உடல் உடத்தபடைவெறியு - ஆங்கில மடர்ச்சியைத் தென்வித்திய வர்த்தக நடைப் போக்கான நடவடிக்கையாகவே கருவேண்டும். சோழப் பெருமன்னன் இராஜேந்திரரின் படைவெறியுக்கள் - வக்கானத்துடையின் கரையோரங்கள், இந்துசுத்திர வர்த்தகப் மாடையிலேயே காணப்பட்ட நிலைகளை அடிப்படுத்தியவை, அக்குடானை சோழாளுத்திரமாக மாற்றுவதில் வெற்றி உண்டான - தாக்கப்பிட்ட இடங்களையே மாநிலவாரம், மாய்பாரக் தலைத்தக் கோவம் என்பன வர்த்தக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துணைகளை இருந்தன - இவற்றையெல்லாம் மார்ச்சியோடு இப்படைவெறியுக்களுக்கு அரசியல் முக்கியத்துவத்தை உட வர்த்தக முக்கியத்துவமே கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

சித்தலையுட்குப் பீர்ப்பட்ட ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலிலிருந்து தென்வித்தியாவின் சில பிரதேசங்களில் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டிற்கு வேளியே கண்ட பீரதேசத்திற்கு ஐந்தாற்றாய் வந்த வணிகக் கணத்தவர் ஐந்து பெறுகின்றனர். சோழத்தினே இத்தேசங்கள் மண்கிராமம் போன்ற சில வணிகக் கணக்கள் தொன்றுகின்றன. பத்தாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலில் இக்கணக்களின் நடவடிக்கைகள் தென்வித்தியாவின் பக்கேறு பாக்களிலும் இடம் பெறுவதுடன் உட்கட்டத் திரதேசங்களிலும் இடம்பெறத் தொடங்குகின்றன. மண்கிராமத்தவர் தெற்கே இவக்களிலும்¹ தென்மேற்கே தாங்களின் கரையோரத்திலும்² வர்த்தக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்கியிருந்தனர் - என்பதற்குச் சாணச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. பரிமாணிலும் கைத்திராமிலும் தென்வித்திய வணிகக் கணக்களின் சாணங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.³ இக்கணத்தவர் பெறுவன வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு சடுபடாது சூழல், சாணிடயங்களிலும் சடுபட்டனர் என்பதை அவர்களது கட்டுவெட்டுக்கள் மூலம் அறிபுளாம். தாக்கு நாட்டார், நகரத்தார், பங்குமீர் போன்ற வணிகக் கணக்களுடைய நடவடிக்கைகள் பற்றிக், குறிப்பிதம் கிளக்கவேண்டும்க்கு இவக்களில் காணப்படுகின்றன.⁴ மண்கிராமடாம் நூற்றாண்டின் பீர்ப்பாக இக்கணக்களின் சாணங்கள் உட்கட்டத் திரதேசங்களில் எதிலும் கிடைக்கவில்லை. இந்த நிலைமைக்குச் சோழப் பேரரசு தென்வித்திய வணிகர்களுக்கு அளித்த பாதுகாப்புக்கும் தெற்குவிய தொடர்பு இருக்க வேண்டும்.

சோழ மன்னர்கள் தாம் பிரதேசங்களுடன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் இங்கு கவனிக்கத்தக்கவை. சோழப் பெருமன்னரை இராஜாஜன், இராஜேந்திரன், குலோத்துங்கன் ஆகியோர் சீமைப் பேரரசரின் அளவிற்குத் தாதுக்குக்கள் அளும் பிலைத்தின ஆணைகள் மூலம் அறிய முடியின்றது. ⁵ அப்படியான தாதுக்குக்கள் அரசியல் தொடர்பில் மட்டும்க்கு அனுப்பப்பட்டனவாக இருக்கமுடியாதது. இக்கணத்தில்க் தென்வித்திய - மேற்காசியா இடையிலும் படைவெறியுக்களெல்லாது வர்த்தகத்திற்கும் தாதுக்குக்களிலிருந்தும் தொடர்புகண்டு வந்து கொள்ள இடமுண்டு.

சோழநாடு வெளிநாட்டுப் படைவெடுப்புக்கள் படுகின்றன, பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளிலே வெளிநாட்டுக்கொன்ற வணிக அணங்கட்டும் பெரும் பாதுகாப்பை அளித்திருக்க வேண்டும். இதனைப் பாதுகாப்பு கிடைத்த காலத்தில் வணிக அணங்கள் தென்முகுகாசியாவின் வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதிலிருந்தும், பாதுகாப்பற்ற சமயம் தம் நடவடிக்கைகளைக் காணிகளிலிருந்தும் உணரலாம். கோள்க்கரை, இடக்கீழைகள், மானீரீழைகள், இயங்கை ஆகியவற்றை அடிய்படுத்தியவன் மூலம் பெற்றிருந்த மிகக்கு நோக்கிச் சென்ற பெரு வர்த்தக மார்க்கங்களைத் தம்மாடிக் கதவுள் உட்படுத்தியபோது, வணிகத்திற் பெற்றிருந்த அராபியர் செங்காங்கைக் கட்டுப் படுத்தவும் முடிந்தது. படுகின்றன, பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் இயங்கை யிடுகா தென்முகுகாசியப் பிரதேசங்களிலே அராபிய செங்காக்கு வெளிப்படை யாகத் தென்படாதிருப்பதற்கு இதுவே காரணமாகக் வேண்டும். மறுதரப்பில் ஸ்ரீலீழைப் பேரரசின் ஆதிக்கத்தை அடக்கக் மூலம் தென்வித்திய வர்த்தகக் கப் பங்கள் தடைபடிகளாது மலாக்கா நீரிணைவழியாகக் கிழக்கு நோக்கிச் செங்காக்கு வரலாகவும் இருந்தது. அத்தகைய வசதி தன்ரு வாய்ப்படுத்தப்பட்டுத் தென்வித் திய வர்த்தகர் சீனாவுடன் படுகின்றன நூற்றாண்டில் வர்த்தகம் துடத்தியிருக்க வேண்டுமென்பதற்கு மறைமுகச் சான்றுச் சோழப் பேரரசினர் தூதுக்குழுக்கள் அனுப்பினர். ஸ்ரீலீழைத்தின் கழுத்திற் கட்டத்தமிழ் அத்தகைய தூதுக்குழு இடம் பெறவை தென்வித்திய சீன வர்த்தகம் தடைப்பட்டதன் விளைவாகலாம். சீன வேலைகளில் இயங்கை, தென்முகுகாசியப் பிரதேசங்களில் வர்த்தக நடவடிக்கை களை மேற்கொண்ட வணிக அணங்களை ஸ்ரீலீழை வர்த்தகத்தின் ஈடுபட்டிருக்க லாம்.

இவ்வகையில் இக்குறிப்பிட்ட சமய வர்த்தகம் தொடர்பாக மூக்கியத்தும் வாய்ந்த சீன துறையச் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. அவற்றுள் மகாதீர்த்தம் அம்பலா மாநோட்டம், ஊராத்தூரை, தும்புகோரை, திருகோணமலை, பக்கலவக்க, உறுமெலை என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. மாநோட்டம் அரக்கடி கறுவாக்களிலே குறிப்பிடப் படுகின்றது. இது படைவெடுப்புக்கள் இறக்கியருக் வுழியாகவும், புறப்பெரும் இட மாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. பிரெஞ்சொப்பியாவின் தூணிலிருந்தும், கொம்பக் கரும் குறிப்புக்களிலிருந்தும் மகாதீர்த்தம் பெருவர்த்தகத்தையாக இருந்தது என்று ஆறியலாம். கொம்பளின் கூற்றுப்படி சீன, இந்திய, எதியோப்பிய, பாரசீகம் ஆகிய நாடுகளின் கப்பல்கள் தமது பண்டங்களை இவ்வகைக்குக் கொண்டு வந்து அக் கிழக்குப் பெரு துறையாக்கு அனுப்பியதாகத் தெரிகிறது. சண்டைநீரி எழும் நூலின்படி மகாதீர்த்தத்தில் நதி எழும் பெருவாசல் வணிகர் தன் கப்பல் உட் டத்தில் உதவியுடன் ஏற்றமதி இரக்குமதி வர்த்தகத்தை வெளிவாடுகளுடன் நடத் தினர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ²² ஊர்நாபாஷாடுக்களின் மகாதீர்த்தத்திற் கும் கவர்ணியுமிக்கும் இடையே தடைபெற்ற உட்பிரவாணங்கன்பற்றிக் குறிப்பிடப் படுகின்றது. ²³ கைகலத்தூ எழும் நூலின்படியும் மகாதீர்த்தத்தில் இருந்த வணிகர் கள் உதனாட்டுப் புறங்களுக்குச் சென்று பண்டங்களை விற்றதாக அறிய முடிந்தது. ²⁴ மன்னர் கச்சேரீத்தூள் கம்பெட்டு இத்துறையாக்கிறிடுப் போற்றப்பாச இருந்த மகாபுடசத்தன் (Mahaputa-laddan) என்ற அடுகாரியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின் றது. ²⁵ இக்க வகையில் மார்க்கையில் இயங்கையின் இத்தூறத்திரப் பிரதேசக் களுடனான வர்த்தகத்தினை மகாதீர்த்தம் மிகப் பிரதான துறையாக விளக்கியிருக்க வேண்டுமென்பதை அறியலாம்.

தற்காலத்தில் ஊர்காவற்றை என அழைக்கப்படும் ஊராத்தூரை என்பதும் ஒரு பெரிய வர்த்தகத் துறையாக இருந்திருக்க வேண்டும். இத்துறையற்றிற் தாம்

குறிப்பிடத்தக்க தகவல்களை முதலாம் பராகிரமப்பாசுவரின் நவீனநீவுக் கட்டுவெட்டு மூலம் அறிவிக்கும்.²⁰ இக்கட்டுவெட்டின் மூலம் பிரதாப்டூர் இத்துறைக்கு வந்து வர்த்தகம் செய்வதன் என்பதைப் பெறுகிறோம். இதுவே இதுவரை வரவிட்டது தென்வாக்கப்பட்ட பகுதிகளின் காராத்துறையில் இருந்து வர்ப்புகளின் செலவுகள் தொடர்பான சில வர்த்தக ஒழுங்குகளாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சீரமைக்க வேண்டிய ஒன்றுமே தூரத்தின் காரணப்பட்ட துப்புரவைத்துறை கடிவானத்திற்கு பெண்ப்பத பாணியைக்கொண்டே சமையத்துடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டுக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. வக்காளத்தினுள்ள தாய்மலிப்பிடிபுணை தொடர்புகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஸ்டூடியோவை முக்கியப்படுத்துகிறது. வடஇந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த சமைய சம்பந்தமான உறவுகள் பெரும்பாலானவை இவ்விரண்டு துறைகளினூடாகவே நடைபெற்றன. இங்குவர்த்தக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன என்பதற்கு ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. இருந்தாலும் மேற்கிற்கும் மேற்கிற்குமான இத்துறைத்திர வர்த்தகப் பாணியின் நடுவில் இருந்தமைவால் ஸ்டூடியோவை வர்த்தக முக்கியத்துவம் பெற்ற துறையாக இருத்திடுக்கணாம் என்று என்ன வைக்கின்றது. மகாநீர்த்தம் துறைமுக தகராசு எழுச்சியடைவல் படிப்படியாக ஸ்டூடியோவைத்துறை தன் முக்கியத்துவத்தை இழந்திருக்க வேண்டும். மேற்குக் கரைவிலே காரைப் பரம் திருவொணையிலும் வலிங்க நாட்டிற்குமிடையே தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இத்துறைத்திரக் மேற்கூப்பாக வர்த்தகம் பொறுத்து இத்துறை முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தென்மேற்காசிய நாடுகளுடன் வர்த்தக உறவுகள் ஏற்பட்டிருந்தால் அங்கு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த தென்வந்திய வணிக அமைப்பின் மூலத்திலே இத்துறைமுக்கத்தைக் கற்றிப்பள்ள பிரதேசங்களிலும் நடைபெற்றிருக்கலாம். எப்படியாவியும் இத்துறைத்திரத்தின் தமையாதிக்கத்தைத் தாழ்த்துகின்றவன் கிறிஸ்திய சோழர் இத்துறைப்பகுதியில் தங்கள் முக்கிய வணிகத்தைச் செலுத்தியிருக்க வேண்டும்.

இலங்கைவின் கரைப்பொரப் பிரதேசங்களிலும், உள்நாட்டிலும் பரவலாகக் காணப்படும் உரோம, பாரசிக, அரேபிய, இந்திய, சீன, தாய்வாக்கலிலிருந்து அத்தொட்களுக்கும் இலங்கைக்குமிடையே நடைபெற்ற, வர்த்தக நடவடிக்கைகள் பற்றி ஓரளவு அறிவாகம்.²¹ மற்றும் பிரதாப்டூர் பொருட்கள், உடைந்த மட்பாண்ட ஓடுகள், மணிகள், தொல் பொருட்களாகக் கிடைக்கும் பொழுது அவற்றுக்கும் இலங்கைக்குமிடையின் ஒரு காவத்தின் நடைபெற்ற வர்த்தகத் தொடர்புகள் பற்றி அறிவாகம்.²² அந்த வகையில் மேற்குக் கரையில் மகாநீர்த்தம் கடிவான சிறப்புப் பெற்ற துறையாக விளங்கியதற்கு அங்குகிடைக்கும் உரோசம, சீன, மேற்காசிய நாணயங்கள், மட்பாண்ட ஓடுகள், மணிகள் என்பன சான்றுகின்றன.

இலங்கைத்துறைகளின் பிரதாப்டூர் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்வப்பட்டு வேறு நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்வப்பட்டாலும், இலங்கையின் சொந்த ஏற்றுமதி பொருட்களாகப் பெரும்பாலும் ஆடம்பரப் பொருட்கள், கிளை மதிக்க முடியாத கற்கள், முத்துக்கள், வான்கள், பிடவைகள் ஆணையொருவர் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. இறக்குமதி செய்வப்பட்ட பொருட்களாக தங்கம், வெள்ளி, டிராப்டு, கண்ணாடி, பவளம், உயர்வகை மட்பாண்டங்கள், குதிரைகள், குடிபானங்கள் என்பன குறிப்பிடப்பட்டுகின்றன. இக்கால வர்த்தகத்திலே பணப்பழக்கம் காணப்பட்டாலும், அது ஏந்த அளவிற்கு இடம் பெற்றிருந்தது என்பதைக் கூற முடியாதுள்ளது. பண்டமாற்றம் இவ்வர்த்தகத்திலே பிரதான இடத்தை வகித்திருக்க வேண்டுமென்று பொதுப்படக் கூறலாம்.

இந்த அழக்திர வர்த்தகத்தின் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளில் இவர்களை ஆதிசூக்ஷியத்தனம் பெற்று காணப்பட்டது. கிரித்தல்க்கும் பிற்பட்ட லுக்கும், நாம் காம், இத்தாம், தூற்றுகளில் மேற்கு, கிழக்கு நாடுகளுடனான தொடர்புகள் அதிகரித்து ஆளும் நூற்றாண்டுகளே லுக்ஷியமான இடத்தை இவ்வர்த்தகத்தினே பெற்றது. இந்த காலத்தின்தான் இவர்களை லுசாயின் நேச வர்த்தகம் பரிவர்த்தனை நிலையமாக விளக்கியது. தொடர்ந்து வர்த்தகம் நூற்றாண்டு வரை இந்தநிலை காணப்பட்டது, சோழப்பேரரசின் அழச்செயுடன் இதுவரை பெற்ற லுக்ஷியம் நிலை குறைவுகின்றது. இறுதியில் சோழப்பேரரசு, ஸ்ரீ விஜயம் பேரரசலின் விழ்ச்சியின் பின்னாகப் பிரதேச வரலிலான ஆதிக்கம் இழக்கப்பட்ட கிரித்தல்க்கும் பிற்பட்ட பதின் லுக்கும் நூற்றாண்டுகளிலே ஆராயினர் கைக்குப் பழையபடி. இத்தூசுமுத்திர வர்த்தகம் சென்று விடுகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. The Periplus of Erythraean Sea, Trans. W. H. SCHOFF, Calcutta, 1887 P. 227—230.
2. WARMINGTON E.H. The Commerce between the Roman Empire and India: Cambridge, 1928, P.63.
3. PROCOPIUS, Persian Wars, Loeb classical library edition Vol. 1—8. 1914 — 1940.
4. COSMAS Indicopleustes, The Christian Topography, ed. Mr. Crinidle Cambridge, 1909.
5. BEAL. S. Buddhistic Records of the Western World. Intro. P. LXXI-LXXIX London 1884
6. Journal of the Royal Asiatic Society (Great Britain) 1903, P. 368—370.
7. PROCOPIUS Persian Wars, Trans DEWING H. B. Bk. I Ch XX Sections 9—13.
8. COSMAS P. 364 ff
9. Quoted in "CONSTANTINE AND INDIA" by T. K. Joseph, Journal of Indian History Vol. XXVIII Pt. I April, 1950 P. 5.
10. COSMAS. P. 364—372
11. Archaeological Survey of Ceylon Annual Report 1924, 59, P. 51—52.
12. Journal of Asiatique May — June, 1900 PP 418—421.
13. GILES, H. A. The travels of Fa-Hsin London 1959 P. 78.
14. Journal of the American Oriental Society Vol, 33 P. 205.
15. Unesco Features, African History, New perspectives. 689, 690, 691, 1975 Paris P. 11—20.
16. Chan Jn-Kuo ed. F. Hirth and W.W. ROCKHILL. Amsterdam 1966.
17. EPIGRAPHIA ZEYLANICA Vol. III P. 78 ff and 89.
18. SASTRI K. A. N., 'The Takua — Pa (Siam) Tamil Inscription, Journal of Oriental Research, Madras, VI, PP. 229—230.

19. HULTASCH G. A Vaishnava Inscription at Pagan EPIGRAPHIA INDICA VII P. 197.
SASTRI K. A. N. 'A Tamil Merchant Guild in Sumatra.' Tijdschrift Voor Indische Taal—Landen Volken Kunde, LXXII, 1932 (Batavia) p. 314
20. INDRAPALA, K. South Indian Mercantile Communities in Ceylon Circa 950—1250,
Reprinted from The Ceylon Journal of Historical and Social Studies New Series Vol. I No. 2, July—Dec. 1971.
21. SASTRI K. A. N. The Colas Madras 1955. PP. 605—606.
22. Rasavahini, ed, Saranathissa Thera. Colombo. Part II 1899 P. 139 ff.
23. Samantapasadika ed. V. P. Ekanayake, Colombo, 1915 P. 808.
24. Sahassa Vathu. Buddhadasstas edition, Colombo. P. 126.
25. E. 2 Vol. III P. 113.
26. INDRAPALA, K. 'The Nainativu Tamil Inscription of Parakrama bahu I University of Ceylon Review XXI. No. 1 APRIL, 1963, P. 68.
27. CODRINGTON, H.W. Ceylon Coins and Currency, Colombo. 1924 PP. 49 FF 166—167.
28. Archaeological Survey of Ceylon Annual Report 1950 P. 15.